

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 32.

Utgitt 12 juli.

1922

Rundskrivelse fra Landbruksdepartementet til fylkesmennene

24 juni.

av 24 juni.

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) av 14 juli 1894, kfr. lov av 26 mai 1899, § 15 fastsettes herved:

Almindelige bestemmelser vedrørende tuberkulose hos kveg.

Denne sykdom henregnes til de i husdyrlovens 3. kapitel nevnte mildere smittsomme sykdommer.

Husdyrlovens § 14 pålegger eieren eller den, der på hans vegne fører tilsyn med dyrene, som plikt:

- a. Å anmelde for en autorisert dyrlåge eller for politimesteren eller lensmannen, når noget tilfelle av tuberkulose måtte vise sig i hans besetning;
- b. Ikke å la dyr, der antas angrepet av tuberkulose, føre på markeder, til dyrskuer, på fremmed beite eller i fremmede fjøs eller staller; dog skal det være tillatt fra eierens fjøs å selge sådanne dyr til slakt eller å føre dem til handelsmarkedet til egen avsondret avdeling for å selges til slakt, medmindre departementet anderledes bestemmer for de enkelte sykdommer.

Videre bestemmer nevnte paragraf:

»Politimester eller lensmann, der har mottatt sådanne meddelelser som i litr. a. nevnt har å innsende meddelelse til vedkommende dyrlåge. Finner dyrlågen, at sykdommens opptreden er av foruroligende beskaffenhet, innsender han anmeldelse til fylkesmannen.

Finner fylkesmannen det nødvendig for å hindre sykdommens videre utbredelse, kan han la forholdene på stedet under-

24 juni. søke av dyrläge og efter dennes forslag gi forskrifter angående avsondrings- og desinfeksjons-foranstaltninger.«

Departementet bestemmer herved:

1. At de i husdyrlovens § 14 foreskrevne regler gjøres gjeldende for alt kveg (storfe) fra tuberkulosesmittet besetning, uansett om det enkelte dyr ikke bevislig ennå er angrepet av sykdommen.

En besetning, hvori der herefter påvises tilfelle av tuberkulose, blir således å anse for å være smittet i sin helhet, inntil den av dyrläge erklæres smittefri enten i sin helhet eller for en særskilt avdelings vedkommende.

2. At det skal være forbudt å føre dyr fra tuberkulosesmittet besetning bort fra eiendommen, medmindre det umiddelbart føres til sted, hvor nedslaktning skal foregå.

Det er således også forbudt å føre sådanne dyr til handelmarked.

Når dyr fra tuberkulosesmittet besetning selges til bortføring, skal selger og kjøper, før dyret føres bort fra besetningen, skriftlig*) angi for vedkommende distrikts dyrläge og politiet slaktedyrenes antall, kjønn, alder og kjennemerker samt slaktningsstedet. Slaktingen skal foretas snarest mulig og senest innen 14 dager efter dyrets bortføring fra vedkommende besetning.

3. At kveg fra tuberkulosesmittet besetning forbyes sendt med skib eller jernbane eller ført på landevei, uten at det skjer på sådan måte, at dyret i tilfelle kun kommer i berøring med annet smittet eller til umiddelbar nedslaktning bestemt kveg.

4. At det skal være forbudt å anvende okse fra tuberkulosesmittet besetning til bedekning av ku fra frisk besetning. Ku fra smittet besetning må ikke føres til bedekning av okse fra sund besetning.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes efter loven.

Bestemmelsene trer i kraft 1 oktober 1922.

Ifølge husdyrlovens § 15 kan departementet derhos bestemme, at dyr, som i henhold til § 14 litr. b er avhendet til slakt, og som senere antreffes levende hos ny besidder, skal innen en fastsatt frist, i fornødent fald ved offentlig foranstaltning, kunne påbys nedslaktet for besidderens regning.

Idet man forøvrig henviser til cirkulære fra veterinærdirektøren av 29. mars 1905, vil departementet henstille til hr.

*) Formular vil være å få hos dyrlæger, lensmenn og de fleste landbruksfunksjonærer, lag- og sammenslutninger og på skolene.

fylkesmannen å benytte den Dem efter husdyrlovens § 14 siste passus tilliggende myndighet til i det enkelte tilfelle å utferdige

Forbud mot inntil videre å føre dyr fra tuberkuløs besetning på fellesbeite (sambeite).

Dette gjelder særlig i tilfelle, hvor vedkommende besetning efter undersøkelse ved dyrlæge, viser sig å inneholde dyr med klinisk åpne, smittefarlige former av tuberkulose, eller hvor besetningen er sterkt tuberkuloseinficert, således at der foreligger fare for smitteutbredelse ved sambeitet og fylkesmannen i henhold til den nevnte husdyrlovs § 14 (siste ledd) således finner det nødvendig på denne måte å hindre sykdommens videre utbredelse.

Departementet er av den mening, at et sådant midlertidig forbud mot å føre syke dyr på sambeite som foran omhandlet, atter må kunne heves for den sunde del av vedkommende besetning, når følgende vilkår er skjedd fyldest:

- a. Der foretas en tuberkulinprøve av besetningen efter de for de offentlige tuberkulinundersøkelser av kvegbesetninger fastsatte regler for derigjennem å utpeke eller sannsynliggjøre, hvilke dyr i besetningen er sunde og smittefri og hvilke tuberkuløse.
- b. Efter dyrlægens nærmere anvisning avsøndres de tuberkuløse eller derfor mistenkte dyr på en betryggende måte fra besetningens friske dyr og avdelingene holdes og stelles hver for sig både i fjøs og i havnegang, rensning og desinfeksjon m. v. foretas, hvorhos eieren må gå inn på å bekjempe sykdommen i sin besetning efter de av det offentlige herom utferdige regler. Nedslaktning må i tilfelle skje snarest mulig.

Idet departementet meddeler foranstående, vil man samtidig henlede oppmerksomheten på nødvendigheten av, at politiet og landmennene selv fører kontroll med, at bestemmelsene overholdes. Fra det offentliges side arbeides der for tiden energisk og med store pekuniære ofre for å få kvegtuberkulosen bekjempet. Foranstående bestemmelser er et ledd i denne kamp, hvorfor det er av den største betydning, at disse overholdes.

Nårværende rundskrivelse bes tilstillet fylkets politimestre og lensmenn, dyræger, landbruksselskap, fylkes- og herredsagronomer, skoler, landmannsforeninger samt andre interesserte foreninger eller personer.

4. juli.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet

av 4 juli 1922,

hvorved med hjemmel i kongelig resolusjon av 5 mars 1920 fastsettes forandring i »bestemmelsene om civil luftfart«*), således at disse herefter kommer til å lyde:

Bestemmelser om civil luftfart.**A. Almindelige bestemmelser.**

§ 1. For flyvning over norsk territorium skal følgende betingelser oppfylles:

- 1) Luftfartøiet skal være innført i hjemlandets luftfartsregister og være merket på den til enhver tid i vedkommende land bestemte måte. (For norske luftfartøier kfr. Reglement A. Merkning og registrering av luftfartøier).
- 2) Luftfartøiet skal til enhver tid tilfredsstille de til luftdyktighet — for sjømaskiner også sjødyktighet — stillede krav og det skal være i besiddelse av gjeldende luftdyktighetsbevis. (Kfr. reglement B. Luftdyktighetsbevis med tilhørende regler for godkjennelse av flyvemaskiner).
- 3) Luftfartøiets besetning skal være i besiddelse av certifikater utstedt efter de til enhver tid gjeldende bestemmelser. (Kfr. reglement E. Minimumsbetingelser for førere og navigatører).

Der skal ombord på luftfartøiet under fart alltid være en ansvarshavende, som har kommandomyndighet over besetning og passasjerer.

- 4) Der skal være deponert i Forsvarsdepartementets luftfartsråd en i anerkjent selskap tegnet ansvarsforsikring til dekning av eventuell erstatning — for skade der som følge av fartøiets benyttelse påføres personer eller ting utenfor fartøiet — innenfor et høiest beløp av kr. 50 000, for beskadigelse av en enkelt person, dog ikke over kr. 150 000 for all ved en enkel begivenhet forvoldt personskade og kr. 20 000 for all ved en enkel begivenhet forvoldt tingsskade.

- 5) Flyveplass, som aktes brukt regelmessig, skal være godgjent av luftfartsrådet.

§ 2. Luftfartøiet må ikke fly over by eller tettbebygget sted uten i en høide, som tillater det å lande utenfor byen eller stedet, hvis dets drivmiddel skulde svikte.

*) Se Lovtid. 1ste avd. for 1920 nr. 10 s. 106 flg. (2nen avd. for s. å. s. 66 flg.).

Dette forbud skal ikke gjelde det areal, som er innenfor en 4 juli.
cirkel med radius av 1,6 km. fra centret av en militær flyve-
plass eller en av Forsvarsdepartementets luftfartsråd godkjent
flyveplass.

§ 3. Luftfartøiet må ikke:

- 1) Utføre kunstflyvning over by eller tettbebygget sted eller over ansamling av folk eller over trafikerte havner eller over fartøier, eller
- 2) utføre kunst- eller opvisningsflyvning over noget stevne, medmindre sådan flyvning er spesielt arrangert av lederne av stevnet med tillatelse av stedets politi, efterat uttalelse fra Forsvarsdepartementets luftfartsråd er innhentet, eller
- 3) utføre flyvning, som er farlig for den offentlige sikkerhet p. g. a. lav høide over eller liten avstand fra mennesker, boliger eller fartøier.

§ 4. Gjenstander som kan avstedkomme skade eller ulempe, må ikke kastes overbord under luftfartøiets fart.

Føreren er ansvarlig for at alle løse gjenstander, bagasje eller gods er således surret, at de ikke kan falle overbord eller ved forskyvning virke skadelig på stabiliteten eller innskrenke styre- og manøvreorganenes frie anvendelse.

§ 5. Luftfartøiet må ikke uten særskilt tillatelse av Forsvarsdepartementet medføre krigsskytevåben, krigsammunisjon eller sprengstoffer. Det må heller ikke uten særskilt tillatelse fra Forsvarsdepartementet gjøre bruk av apparater og innretninger for trådløs telegraf eller telefon, medmindre sådan tillatelse hjemles i henhold til konvensjonsmessig avtale.

Ingen person i luftfartøiet må uten tillatelse av Forsvarsdepartementet eller den, det dertil bemyndiger medføre eller gjøre bruk av fotografiapparater under flyvning. Føreren er ansvarlig herfor, og han skal om sådant apparat medføres i bagasjen dra omsorg for at denne eller fotografiapparatet blir forvart på et sådant sted i fartøiet, at ingen kan gjøre bruk av det underveis.

§ 6. Ingen flyvning må utføres, forinnsen føreren har forvisset sig om, at fartøiet og dets utstyr er i forskriftsmessig stand.

§ 7. Føreren skal nøie rette sig efter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om forbudte områder.

De f. t. gjeldende regler herfor er inntatt som bilag 1.

§ 8. Føreren skal nøie rette sig efter de til enhver tid gjeldende luftveisregler, samt efter de spesielle regler som i denne henseende måtte være gitt for flyveplasser. (Kfr. reglement D, regler for lanterneføring og signaler, luftveisregler).

De f. t. fastsatte regler for civile luftfartøiers leilighets-

4 juli. vise benyttelse av militære flyvestasjoner er inntatt som bilag 2.

§ 9. For benyttelse av statens flyveplass eller stasjoner erlegges en av Forsvarsdepartementet fastsatt avgift. (Kfr. ovennevnte bil. 2).

§ 10. Luftfartstilsyn, politi og tollvesen har adgang til alle flyveplasser, skur og verksteder m. v.

§ 11. Statens luftfartøier har vederlagsfritt adgang til enhver anerkjent landingsplass.

B. Luftfartøisdokumenter.

§ 12. Ombord på luftfartøiet skal der, når det er i bruk, alltid forefinnes nasjonalitets- og registreringsbevis samt luftdyktighetsbevis i original eller i bekreftet gjenpart.

§ 13. Der skal føres dagbøker m. v. overensstemmende med reglement C.

§ 14. Der skal på et iøinefallende sted på luftfartøiet være opslag om det størst tillatelige passasjerantall og om den totale nyttelast fartøiet kan medføre, samt angivelse av det tidspunkt inntil hvilket luftdyktighetsbevis er gyldig.

Anm.: Andragende om registreringsbevis og luftdyktighetsbevis innsendes på foreskrevne blanketter, der erholdes ved henvendelse til Forsvarsdepartementets luftfartsråd eller dets besiktelsesmenn.

C. Besiktelser.

§ 15. Om enhver forandring av luftfartøiet eller skade på samme, som har betydning for dets luft- eller sjødyktighet, skal der av eieren straks gjøres innmelding til Forsvarsdepartementets luftfartsråd, idet luftdyktighetsbeviset samtidig vedlegges.

§ 16. Det påligger luftfartøiets eier, fører eller besetning å gi Forsvarsdepartementets luftfartsråd eller besiktelsesmannen nøiaktig opplysning om enhver skjult eller åpenbar feil eller mangel ved fartøiet, som de måtte ha kunnskap eller formodning om.

§ 17. For besiktelser m. v. erlegges avgifter etc. overensstemmende med hvad der av Forsvarsdepartementet er fastsatt herfor.

§ 18. Passasjermaskiner i erhvervsmessig trafikk skal hver dag forinnen flyvning påbegynnes inspiseres av en autorisert mekaniker, medmindre der på vedkommende startplass ikke finnes sådan.

D. Besetningscertifikater.

4 juli.

§ 19. Til erhvervelse av norsk førercertifikat kreves, at vedkommende:

- 1) er i besiddelse av norsk statsborgerskap og har hjemsted i riket,
- 2) har fylt 19 år,
- 3) godtgjør å være edrulig og pålitelig,
- 4) har underkastet sig de foreskrevne lægeundersøkelser,
- 5) har bestått de teoretiske og praktiske prøver og tilfredsstiller de gjeldende fordringer med hensyn til fartstid. (Kfr. Reglement E).

Til erhvervelse av øvrige besetningscertifikater må de under punktene 1—4 anførte krav oppfylles, likesom søkeren må godtgjøre å være i besiddelse av de for vedkommende certifikat fastsatte kvalifikasjoner.

Ann.: Fra ovennevnte betingelse om statsborgerrett kan der undtagelsesvis på ansøking gis dispensasjon av Forsvarsdepartementet.

§ 20. Besetningen skal under flyvning alltid medføre sine certifikater.

Andragende om certifikat eller om autorisasjon som mekaniker innsendes på foreskreven blankett, som erholdes ved henvendelse til Forsvarsdepartementets luftfartsråd.

§ 21. Utdannelsesflyvning til opnåelse av førercertifikat må kun drives ved anerkjent skole, medmindre spesiell tillatelse fra Forsvarsdepartementet foreligger.

E. Luftfart til og fra utlandet.

§ 22. Fart til og fra utlandet skal bortsett fra særlig tillatelse kun finne sted fra og til de som toll-landingsplasser betegnede flyveplasser eller havner.

Føreren er ansvarlig for overholdelse av alle sundhetspoliti- og tollforskrifter også for passasjerenes vedkommende.

§ 23.

- 1) Enhver fører skal under fart over utenlandsk territorium nøie rette sig efter eventuelle konvensjonsmessige avtaler, gjeldende lover og andre forskrifter om luftfart, toll og avgifter, vareførsel og persontransport i det land, hvor han befinner sig, samt andre der gjeldende lover og forskrifter, som vedkommende forhold går inn under.
- 2) Foruten de i disse bestemmelser nevnte beviser, certifikater, dagbøker m. v. skal luftfartøiet ved avgang til eller ankomst fra utlandet være i besiddelse av:
 - a) Navneliste over passasjerer,

4 juli.

- b) Ladningsfortegnelse og tollangivelse overensstemmende med konvensjonsmessig avtale.
- c) En av Forsvarsdepartementets luftfartsråd utstedt attest for, at der er tegnet fornøden ansvarsforsikring.
- d) Eventuell særlig tillatelse till å medføre radioinnstallasjon.

§ 24. Luftfartøi, som i utlandet erhverves som norsk eiendom og som ønskes fløiet hjem, skal være i besiddelse av midlertidig registreringsbevis. Beviset utstedes av norsk konsul efter herom gjeldende bestemmelser.

Det midlertidige registreringsbevis gjelder kun inntil ankomsten til den i beviset anførte norske havn eller flyveplass.

F. Utenlandske flyvere.

§ 25. Utenlandske civile luftfartøier har adgang til norsk territorium overensstemmende med konvensjonsmessig avtale.

Foreligger ingen sådan overenskomst med vedkommende land, kan der på ansøking gis tillatelse hertil av Forsvarsdepartementet på nærmere bestemte betingelser under forutsetning av, at fartøiet og besetning er i besiddelse av beviser og sertifikater, der er gyldige i den annen stat og at denne stiller tilsvarende fordringer ved utstedelse av beviser og sertifikater m. v. som Norge. Stilles der ikke i denne henseende tilsvarende fordringer, kan tillatelsen gjøres avhengig av, at fartøiet ved ankomsten til første norske havn eller flyveplass blir godkjent ved norsk besiktelse, samt at føreren godtgjør å være i besiddelse av de for vedkommende sertifikat fastsatte kvalifikasjoner.

§ 26. Utenlandske civile luftfartøier eller utenlandske civile besetninger kan på ansøking til Forsvarsdepartementet erholde tillatelse til innenriks fart dog for høist 1 måned ad gangen og forøvrig under iakttagelse av hvad der i § 25 er anført om beviser og sertifikater.

Bilag 1.

Forbudte områder for flyvning.

(Forsvarsdepartementets bestemmelser av 7 desember 1920)

På grunnlag av innkomne forslag og uttalelser fra lufttrafikkommisjonen, generalstaben og kommanderende general fastsetter departementet i henhold til kongelig resolu-

sjon av 6 november 1914 § 2 (kfr. lov nr. 3 av 18 august 1914, 4 juli.
§ 1) følgende for flyvning forbudte områder.

Ved Oscarsborg med Svelvik:

Et område begrenset av rette linjer mellem Lågøens nordpynt — Bundefjordens bunn — Hvitsten kpl. — Holmsbu kpl. — Blindevannets sydende — Svanevannenes nordende — Lågøens nordpynt.

Innen dette område er flyvning i inntil 200 meters høide tillatt over skibsleden midtfjords i Kristianiafjorden og i Drammensfjorden (Svelviksstrømmen).

Ved Horten:

Området mellem Bastøs sydpynt — Adal st. — jernbanelinjen til Nykirke jernbanestasjon — Mølens sydpynt samt videre midtfjords til Bastøs sydspiss. Flyvning over skibsleden mellem Horten og Bastø er tillatt, dog ikke i over 200 meters høide.

Ved Tønsberg befestninger:

Området mellem Akersvannets sydende — Nøtterø kirke — Tørfest — 2 km østenom Bolærne til Fulehuk fyr — Tjømøs sydpynt — Sandefjord — jernbanelinjen til Akersvannets sydende. Innen dette område er flyvning tillatt over Lindholmkjæla og Huikjæla, dog ikke i over 200 meters høide.

Ved Rauø:

Området mellem Sletter s. — Elingårdskilens bunn — s. Missingen — Sletter s., således at Rauø passerer på ikke under 2 km. avstand.

Ved Fredrikstad:

Området mellem Græsvik kirke — Fredrikstad v. kirke — Glommens østre bredd til Ørens sydspiss — Furuholmen — Torgauten fyr — Græsvik kirke.

Innen dette område er flyvning tillatt i inntil 200 meters høide over seilleden i Østerelven.

Ved Sarpsborg befestninger:

Området mellem Tunøens nordspiss — Varteig kirke — Isesjøens sydende — Ulleør kirke — Glemminge gamle kirke — Solli kpl. — Ågårdselven — Minge vann — Tunøens nordspiss.

Over land tillates kun flyvning i 200 meter og derunder

4 juli. i beltet mellem Sarpsborgområdet, Fredrikstadsområdet og Rausområdet.

Ved Fossumavsnittets befestninger.

Området mellem Enebakneset — Øgderen — Rødenes-sjøen — Ørje — Os kirke — Glommen til Mørkfoss — Øieren til Enebakneset..

Ved Kristiansands befestninger:

Området mellem Eidet ved Gilsvann — Strømme — Sokkevannets nordende — Fidjekilen — Dvergsgøens sydpynt — Kinn — Holskogkilens bunn — Grotjern — Eidet.

Innen dette område tillates flyvning til og fra flyvestasjonen i Kristiansand innenfor et belte, som i vest begrenses av linjen mellem Holskogskilens bunn — Bragdøens østpynt — østenom Odderøen — flyvestasjonen — Torridalselvans vestre bredd, og i øst av linjen mellem Dvergsnestangen — Oddernes kirke — Katterumpen. Innen dette belte må der over sjø ikke flyves i større høide enn 200 meter og over land heller ikke i større høide enn 200 meter.

Ved Bergen:

- 1) Området mellem Godvik — Storevannets sydspiss — Bjørnaldspollens sydspiss — vannet mellem Damsgårdsfjell og Løvestakken. Laksevåg kirke — Byfjorden.
- 2) Området mellem Eidsvågsnes — Eidsvåg — Eidsvågsvann — Rundemannen — Sverresborg — Byfjorden.

Over Byfjorden mellem de angitte steder Godvik og Eidsvågsnes må ingen steder flyves i over 200 meters høide; flyvefartøiet må dessuten følge en linje mest mulig midtfjords.

Ved Håøen (Bergen):

Området mellem Alversund kirke — Isdalsvann — Hagelundets sydøstre odde — Flatøens sydøstre odde — Lange-land — Mæland kirke — Alversund kirke.

Innen dette område er flyvning i under 200 meters høide tillatt i skibsleden sønnenfor en linje Flatøens sø. odde — Mæland kirke.

Ved Herlø (Bergen):

Området mellem Ringholmen lykt — Sætre — Røslandspollen — Oksen st. — Herløgavlen — Ringholmen lykt.

Ved Agdenes:

4 juli.

Området mellom Bakstenens nordpynt — Fevågbukten — Sæte — Årlotneset — Grønningen — Lillevanns vestende — Kvernbukten — Bakstenens nordpynt.

Innen dette område er flyvning tillatt over fjorden — dog ikke høiere enn 200 meter og kun midtfjords.

Ved Kongsvinger:

Et område med 7 km.s radius omkring Kongsvinger by.

I Stjørdalen:

Stjørdalen mellom Hegra og Sona stasjoner med et 5 km. bredt belte på begge sider av dalen.

I Verdalen:

Defileet mellom Rotmoen og Stormoen med tilstøtende fjellsider.

I Ofoten:

- a) Ved Ramsund området mellom Tjeldsund i nord, gårdveien Lavangen — Tårstad i øst, Ofotenfjorden i syd, linjen Trollfjell — Jotind — Helligtind i vest.
- b) Ved Sildvik området mellom Rombakken i nord, Midtagselven i øst, Sildviktind — Blåisen — Ytre Sildvikfjell i syd og Ørneelven i vest.

Justisdepartementet er tilskrevet med anmodning om, at de stedlige politimyndigheter må være behjelpelig med kontrollen av passering gjennom og forbi ovennevnte forbudte områder.

Bilag 2.

**Midlertidige bestemmelser for civile luftfartøiers leilighets-
vise benyttelse av militære flyvestasjoner.**

Norske civile luftfartøier (utenlandske luftfartøier overensstemmende med konvensjonsmessig avtale) har adgang til de militære stasjoner Kjeller og Værnes flyveplass og Horten, Kristiansand og Bergen flyvebåtstasjon på følgende vilkår:

A. Almindelige bestemmelser.

§ 1. Anløpet skal om mulig skje i stasjonens tjenestetid og skal, såfremt dette efter omstendighetene er gjørlig, avmeldes på forhånd.

§ 2. Umiddelbart efter anløpet skal luftfartøiets ansvars-

4 juli. havende avmelde ankomsten til stasjonens militære kommandant (eller den dertil bemyndigede) og forevise denne sine dagbøker samt i tilfelle ladningsfortegnelsen.

Den ansvarshavende er underlagt kommandantens myndighet i alle spørsmål, som angår luftfartøiets og dets besetnings og passasjerers forhold ved stasjonen, og har i denne henseende å efterkomme de bestemmelser som blir utferdiget av vedkommende kommandant (eller den dertil bemyndigede), likesom han overfor denne er ansvarlig for, at disse bestemmelser blir fulgt.

Luftfartøiets besetning og passasjerer har kun adgang til stasjonen i dennes tjenestetid.

§ 3. Under opholdet ved stasjonen har luftfartøiet ikke adgang til å foreta flyvning uten kommandantens samtykke. Som regel vil kun prøveflyvning bli tillatt.

§ 4. Luftfartøiets eier er ansvarlig for den skade luftfartøiet eller dets besetning eller last måtte forvolde ved stasjonen.

§ 5. Luftfartøiets anløp av eller ophold ved stasjonen skjer på luftfartøiets egen risiko, og stasjonen er ikke ansvarlig for tap eller skade som påføres luftfartøiet, dets besetning, passasjerer eller last under opholdet ved stasjonen.

§ 6. Et luftfartøis, det besetnings og passasjerers medlemværende med vedkommende stasjon skal være avgjort, forinnten avgang fra stasjonen finner sted. I motsatt fall er stasjonskommandanten bemyndiget til å kunne tilbakeholde fartøiet.

§ 7. Luftfartøiets avreise skal avmeldes til kommandanten (eller dennes bemyndigede).

Før avgangen til et annet land skal den ansvarshavende, etterat tollbehandling har funnet sted, forevise sine dagbøker samt i tilfelle ladningsfortegnelse for kommandanten (eller den dertil bemyndigede).

§ 8. Nærværende bestemmelser gjelder ikke under krig eller under forhold, hvor Forsvarsdepartementet — eller den departementet hertil bemyndiger — bestemmer, at adgangen til stasjonen inntil videre skal være forbudt.

B. Avgifter.

I. Flyveplasser.

§ 9. Ved anløp av stasjonen med ophold inntil 6 timer erlegges i anløpsavgift kr. 2.00.

Ved ophold ved stasjonen — hvorved forstås ophold av lenger varighet enn 6 timer erlegges følgende avgifter:

Opholdsavgift:

4 juli.

Luftfartøi under 150 hk. kr. 5,00 pr. døgn.

Luftfartøi av 150—350 hk. kr. 7,00 pr. døgn.

Luftfartøi over 350 hk. kr. 9,00 pr. døgn.

Skurleie. Såfremt skur kan anvises, erlegges herfor ekstra kr. 5,00 pr. døgn.

Opholdstiden regnes fra anløpsfristens (6 timers) utløp, idet påbegynt døgn regnes lik helt døgn.

II. Flyvebåtstasjoner.

§ 10. Avgifter beregnes efter følgende formel:

$$S = \frac{L \cdot B}{20}$$

hvor:

S = Stasjonsavgiften pr. dag i kroner avrundet til nærmeste hele tall.

L = Flyvemaskinens største lengde i meter.

B = Flyvemaskinens største bredde i meter.

Minste stasjonsavgift beregnet efter ovenstående formel: kr. 5,00.

Ved stasjoner, hvor assistanse ikke erholdes, men hvor bøie-, kai-, slipp- eller strandplass benyttes, erlegges 50 % av den i henhold til oventående fastsatte stasjonsavgift.

Ved anløp hvor bøie-, kai-, slipp- eller strandplass ikke anvendes og hvor ingen assistanse erholdes, erlegges ingen avgift til stasjonen.

Landinger under prøveflyvninger regnes ikke som anløp.

Skuravgift.

Tillater plassforholdene at civile flyvemaskiner underbringes i skur, erlegges herfor en avgift beregnet efter følgende formler:

For underbringelse i inntil 24 timer $\frac{L \cdot B}{10} = a$

For underbringelse i n døgn til og med 7 døgn

$$a. n. \left(1 \div \frac{n}{20} \right) = A$$

For underbringelse i lenger tid enn 7 døgn

$$A_7 + \frac{a}{3} (n \div 7) = A_n$$

hvor L og B har samme betydning som ovenfor anført.

n = antall døgn flyvemaskinen har vært underbragt i skur. (Deler av døgn regnes som helt døgn).

4 juli. a = avgift i kroner avrundet til nærmeste hele tall for skurplass i inntil et døgn,

A = avgift i kroner avrundet til nærmeste hele tall for skurplass i n døgn når $n < 7$,

A_7 = avgift i kroner avrundet til nærmeste hele tall for skurplass i 7 døgn,

A_n = avgift i kroner avrundet til nærmeste hele tall for skurplass i n døgn når $n > 7$.

C. Spesielle bestemmelser.

§ 11. Hvor i henhold til ovenstående, avgift erlegges, vil civile luftfartøier — såfremt ikke tjenstlige eller andre forhold stiller sig iveien herfor — uten særlig ekstra avgift som regel kunne opnå assistanse til luftfartøiets nødvendige forflytning — forhaling — til anvist plass.

Likeledes kan under ovenstående forutsetning uten særlig avgift gjøres regning på assistanse ved eventuell innsetning i og utsetning fra skur, og ved start. Dette gjelder kun ankomst og avgang.

Assistanse, der måtte være ydet utover hvad der her er anført, blir efter kommandantens (eller den dertil bemyndigedes) nærmere bestemmelser å betale efter regning.

§ 12. I stasjonens tjenestetid vil der som regel være anledning til å få kjøpt bensin og olje m. v. samt sådanne reisesaker eller lignende, hvorav stasjonen måtte ha disponibelt lager.

Likeledes vil der såfremt tjenstlige eller andre grunner ikke er til hinder herfor, være anledning til å få utført kurrante reparasjoner.

Sådant materiell eller rekvirerte reparasjoner betales efter de til enhver tid gjeldende regler for salg til eller arbeide utført for private.

§ 13. Luftfartøiets personale vil kun i undtagelsestilfelle kunne vente å erholde innkvartering m. v. ved stasjonen. I tilfelle sådant kvarter er ydet, betales herfor efter regning.

Nærværende bestemmelser trer i kraft den 19 april 1922 og gjelder inntil videre. De kan av Forsvarsdepartementet når som helst helt eller delvis opheves.

Regjeringens resolusjon

7 juli.

av 7 juli.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114 første punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til 4 — fire — kroner for forkynnelser for peroner, som er bosatt i Mødalen herréd av Hosanger lensmannsdistrikt, Hordaland fylke.

Regjeringens resolusjon

7 juli.

av 7 juli.

I medhold av kommunestyreloven for byene § 43 stadfæstes Kristiansand S. bystyres beslutning av 26 april og 9 juni 1922 om ophevelse av husleiereguleringen.

Regjeringens resolusjon

7 juli.

av 7 juli.

Den av Bærum herredsstyre i møte den 1 juni 1922 fastsatte forandring i § 1 i den ved kongelig resolusjon av 6 november 1906 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bærum herred, Akershus fylke, stadfæstes som gjeldende inntil videre fra 1 august 1922 å regne.

Efter den besluttede forandring skal vedtektens § 1 lyde således:

»Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal — med de nedenfor nevnte undtagelser — holdes lukket fra kl. 6 aften til kl. 8 morgen de fire første dager i uken.

De to siste dager i uken holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen.

Søn- og helligdager og 17 mai holdes helt lukket.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes utsalgsstedene kl. 5 eftermiddag.»

7 juli.

Regjeringens resolusjon

av 7 juli.

- I. De av Rakkestad herredsstyre i møter den 23 mars og 28 april 1922 fastsatte vedtekter angående herberger- og beverternæringen i Rakkestad herred, Østfold fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 15 august 1922 å regne.
- II. § 8 i de ved kongelig resolusjon av 11 juni 1915 for Rakkestad herred stadfestede politivedtekter opheves fra samme tidspunkt, forsåvidt angår bestemmelsene om herberger- og beverternæringen.

De i post I omhandlede vedtekter er sålydende.

§ 1. Enhver, som gjør sig en næring av å drive bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i det dertil benyttede lokale intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertningene.

§ 2. Ingen må i bevertninger finnes i beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i nogen voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes betjening fortreddiges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen og på søn- og helligdager derhos fra kl. 10 fm. til 2 em.

I ovenanførte lukningstid må ingen gjester opholde sig i bevertningslokalene.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende i hoteller og herberger.

Politiet kan i tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboer forstyrres, ved støi i eller utenfor lokalet, pålegge lukning tidligere.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertningene er tillatt. Dog kan politiet såvelsom formannskapet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggende rum, herunder også klubblokaler o. l., hvor der bevertes med mat og drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medtatte rusdrikke, jfr. lov av 23 juli 1919 nr. 2.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid

herberger- og bevertningssteder er åpne, og ellers når det kan antas å være nødvendig, inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse bestemmelser skal opslås på et iøinefallende sted i enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, 2.

Regjeringens Resolusjon.

7 juli.

av 7 juli.

Den av Eiken herredsstyre i møte den 6 juni 1922 fastsatte forandring i § 2 i den ved kongelig resolusjon av 19 mai 1922 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Eiken herred, Vest-Agder fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 1 august 1922 å regne.

Efter den besluttede forandring skal vedtekstens § 2 lyde således:

»Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre varer enn brødvare, kjeks, brus og småsukker, kan på søn- og helligdager holdes åpne fra kl. 2 til kl. 6 aften.«

Regjeringens resolusjon.

7 juli.

av 7 juli.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Stjerna herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte 2 november 1921 om nedenstående tillegg til de almindelige helseforskrifter for herredet, approbert ved kongelig resolusjon av 1 mai 1897:

Renholdsforskrifter for utsalgssteder m. v. i Stjerna herred.

1. I bakerier, meierier, butikker og idetheletatt rum, hvor matvarer tilberedes og opbevares for salg, skal der iakttas orden og renlighet.
2. Der skal være god anledning til luftning og godt lys.
3. Der skal anbringes et tilstrekkelig antall spyttbakker — som daglig må renses og fylles med sagmugg, torvstrø eller våt sand.

- 7 juli. 4. I lokalet skal finnes vaskestell med rent vann, håndklær og såpe — så den, der ekspederer matvarer, jevnlig kan vaske sig.
5. Vekter og mål, disker og hyller, hvor matvarer opbevares, skal vaskes minst 1 gang ukentlig. Rengjøring av gulv skal foretas likeledes minst en gang ukentlig, foruten at gulvet hver aften må dynkes med vann og feies.
6. Hovedrengjøring av sådanne lokaler skal foretas minst 1 gang hvert halvår.
7. Der påbys lukkede skap eller hyller til opbevaring av smør, ost, brød og fetevarer, som lett fanger støv og smuss.

Ovenstående forskrifter skal være opslått på et iøinefallende sted på alle steder, der omfattes av forskriftene.

7 juli.

Regjeringens resolusjon

av 7 juli.

Der meddeles approbasjon på nedenstående regler for benyttelse av radiostasjoner ombord i fremmede, ikke krigførende makters skib under opphold i norsk farvann i fredstid:

§ 1. Innenfor den norske territorialgrense må radiotelegraf eller radiotelefonstasjoner ombord på fremmede skib ikke benyttes uten efter særskilt tillatelse, medmindre det gjelder:

- 1) Korrespondanse angående skib i havsnød eller til forebygelse av ulykker,
- 2) korrespondanse med nærmeste norske kyststasjon samt
- 3) korrespondanse med andre skibsstasjoner, når hvert av skibene er minst 10 kvartmil fra nærmeste norske kyststasjon.

I de under 2) og 3) nevnte tilfelle må dog ekspedisjonen straks innstilles, når det forlanges av telegrafstyret, Marinstyrelsen eller av nogen radiostasjon, som henhører under disse myndigheter.

§ 2. I norske havner, hvor det er opprettet offentlig radiostasjon samt innenfor de områder, som til enhver tid måtte bestemmes av norsk myndighet og hvorom opplysning erholdes hos nærmeste offentlige kyststasjon, må stasjonen dog ikke benyttes til annen korrespondanse enn nevnt under § 1, 1, medmindre særskilt tillatelse er innhentet.

§ 3. Ansøking om tillatelse til å benytte stasjonen innenfor den norske territorialgrense til annen korrespondanse

enn foran nevnt innsendes til Telegrafstyret, som treffer sin avgjørelse efter konferanse med marinestyrelsen. 7 juli.

§ 4. Foranstående regler finner dog med nedenfor nevnte undtagelser ikke anvendelse på stasjoner ombord i fremmede maktens krigsskib.

Forsåvidt disse under anløp av norsk havn, hvor der er opprettet offentlig radiostasjon (se den av Telegrafstyret utgitte fortegnelse), ønsker å benytte ombordværende radioapparater, skal de først gjøre henvendelse til bestyreren av den offentlige radiostasjon på stedet, som vill meddele, hvilke tider det er tillatt å benytte vedkommende apparater.

Ved den nevnte henvendelse, som kan skje pr. radio, skal opgis den bølgelengde, som ønskes anvendt.

I norske havner og territorialfarvann forøvrig kan sådanne fartøier fritt benytte sine radiostasjoner. Dog skal ekspedisjonen straks innstilles, når det forlanges av Telegrafstyret, Marinestyrelsen eller av nogen radiostasjon, som henhører under disse myndigheter.

§ 5. Når stasjonen benyttes under skibets ophold i norske farvann, skal dette skje med iakttagelse av bestemmelsene i den internasjonale telegrafkonvensjon med tilhørende reglement.

§ 6. De foranstående bestemmelser gjelder kun, når Norge ikke er i krig, og kun overfor ikke krigførende maktens skib.

§ 7. Foranstående regler trer i kraft fra 1 september 1922. Fra samme tid opheves de tidligere regler approbert ved kongelig resolusjon av 24 oktober 1908.

Regjeringens resolusjon.

7 juli.

av 7 juli.

I henhold til § 2 og § 11 i lov av 9 august 1918 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse fastsettes nedenstående regulativ for beregning av offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse og inndeling av tjenestemenn i klasser med hensyn til kostgodtgjørelsen:

A. Skyssgodtgjørelsen.

1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

7 juli.

Hesteskysse øre pr. km.			Auto- bil øre pr. km.	Båt øre pr. km.		Egen motorbåt (dampskib) øre pr. km.		Leiet motorbåt øre pr. km.
Tilsigel- ses- stasjon	Fast stasjon	Egen hest	Egen eller leiet	Tilsigel- ses- stasjon	Fast stasjon	Mindre	Større II	
32	37	45	55	54	60	60	120	80

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen klasse, som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning, med tillegg for hurtigtog, hvis sådant er benyttet.

For reise med offentlig automobilrute beregnes godtgjørelsen efter de takster, som til enhver tid gjelder for vedkommende strekning med tillegg av 5 øre for hver kilometer som reises.

For reiser med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst, som gjelder for vedkommende strekning.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst, som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

Når det tillands benyttes annet befordringsmiddel enn ovenfor nevnt, beregnes godtgjørelsen som bestemt for hesteskysse på vedkommende strekning. For befordring med egen båt er godtgjørelsen den samme som for almindelig båtskysse på vedkommende strekning.

2. Den i foranstående regulativ fastsatte spesielle godtgjørelse for bruk av eget befordringsmiddel kan bare beregnes, når det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under, har gitt sitt samtykke til at tjenestemannen selv holder pågjeldende befordringsmiddel til bruk på sine tjenestereiser.

I særegne tilfelle, hvor reisesens lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av særlig stor motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskine, vil vedkommende departement, såfremt den godtgjørelse som er fastsatt for egen motorbåt ikke strekker til, kunne tilstå en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

3. Foregår reisen om natten, blir godtgjørelsen å forhøie således:

- a. for skysse med hest eller båt fra skysstasjon med en halvpart for den strekning som det skal erlegges forhøiet

skyssbetaling for i henhold til lov om skyssvesenet av 14. juli 1893 med tilleggslov av 7. juni 1918,

b. for skyss med egen hest, egen automobil, egen motorbåt (dampskib) eller annet befordringsmiddel som i punkt 1 siste avsnitt nevnt, med en fjerdepart for den strekning som er reist mellom kl. 9 aften og 7 morgen, eller for skyss på en avstand av minst 10 km., mellom kl. 8 aften og 7 morgen.

4. Strekker den godtgjørelse, som er fastsatt for leiet automobil og leiet motorbåt, ikke til, refunderes de medgåtte utgifter. Regningen må da forsynes med attestasjon fra vedkommende tjenestemann for, at benyttelse av leiet automobil, respektive motorbåt, har vært nødvendig, samt med erklæring om, at der på samme automobil (motorbåt) ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

5. For befordring innen en bys grenser mellom vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godtgjøres de hadde utlegg, for såvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen.

6. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og egen eller leiet automobil kun beregnes $\frac{3}{4}$ og for båtskyss samt egen (eller leiet) motorbåt kun halvdelen av den bestemte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalte vidner.
3. Tilkalte vidner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II, når to reiser sammen.

Beredne offiserer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane medfører egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å erholde den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort etter regning. For hestepasser, som reiser alene tilbake etter å ha bragt tjenestehest frem til bestemt sted eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

7. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter, tillands eller tilvanns, med befordringsmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hadde utgifter, for såvidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige

7 juli. skyssruter, forsåvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig ophold mellem stasjonene.

Hvor befordring bare kan skje på sal, kløv eller ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem tilfots, og hans tøy m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse fra fast stasjon, som tilkommer ham efter regulativet, å få erstattet efter regning nødvendig utlegg til befordring av sitt tøy samt for veiviser hvor sådan er benyttet; dessuten hvad han måtte ha utlagt til befordring for sig selv utover nevnte regulativsats.

8. Tjenestemenn, som benytter båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisens lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør anvendelse av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hatte ugifter ufover den godtgjørelse, som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende almindelige regulativ.

Den, som således beregner sig forhøiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om, at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at den benyttede forsterkede skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

9. Når to eller flere tjenestemenn, som er berettiget til reisegodtgjørelse, reiser sammen med båtskyss, skal de uansett bestemmelsen under foranstående punkt 8, bare være berettiget til hver for sig å erholde godtgjørelse efter satsene i det gjeldende regulativ.

Hvis den godtgjørelse de derved tilsammen vil erholde, er utilstrekkelig til å dekke den lovbestemte betaling for den nødvendige og virkelige benyttede forsterkede båtskyss, er enhver av dem tillike berettiget til å få godtgjort sin forholdsvis del av det overskytende utlegg.

Med hensyn til foranstående bestemmelse blir de i punkt 6, 1. ledd nevnte tjenestemenn å betrakte hver som en person. Reiser tollopsyndsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer, som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

B. Kostgodtgjørelsen.

I.

Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste klasse kr. 9,00 pr. døgn.

2den klasse kr. 6,00 pr. døgn.

Forsåvidt den reisende må overnatte (d. e. tilbringe over 3 timer av natten) utenfor sin bopel, skal de til 1ste klasse hø-

rende tjenestemenn være berettiget til å erholde et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 6,00 og de til 2den klasse hørende kr. 5,00 for hver natt, som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget bortfaller, når det anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes bortfaller det for netter, hvorfor det i henhold til loven beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, medmindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 11 aften og 7 morgen.

For militære og civilmilitære tjenestemenn er deres virkelige embede og ikke deres grad i hæren eller marinen bestemmende for, efter hvilken klasse de skal erholde kostgodtgjørelsen.

Den ovenfor nevnte sats for 2den klasse forhøies for kostgodtgjørelsens vedkommende inntil videre med 25 pct. for reiser av minst 48 timers varighet.

II.

Klasseinndeling.

I klasse I alle tjenestemenn, som står i klasse I og II efter lov av 10 juli 1894.

I klasse II alle tjenestemenn, som står i klasse III og IV efter lov av 10 juli 1894.

Nye tjenestemenn blir av Handelsdepartementet å henføre til en av disse klasser.

Hvor det finnes særlig rimelig, kan Kongen inntil ny klasseinndeling foreligger vedtatt, rette på åpenbart uheldige forhold innen den gjeldende inndeling av tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasser.

Regulativets ikrafttreden.

Dette regulativ gjøres gjeldende fra 15 august 1922.

Regjeringens resolusjon

av 7 juli.

I henhold til lov av 29 juni 1920 om endring i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet § 25 bestemmes, at det i følgende

7 juli.

7 juli. herreder i Akershus fylke skal være forbudt andre enn skyssanstaltene samt dem, som dertil har erholdt politiets tillatelse, å søke erhverv ved reisendes skyssbefordring, herunder skyssbefordring med motorvagner som ikke går i fast rute, nemlig: Fet, Frogn, Feiring, Eidsvoll, Skedsmo, Nes, Oppegård, Nittedal, Lillestrøm, Sørum, Ullensaker, Aurskog og Blaker.

7 juli.

Regjeringens resolusjon

av 7 juli.

Den ved Den Norske Regjeringens resolusjon av 22 juni 1905 fattede bestemmelse om, at det i visse skyssruter skal være forbudt andre enn skyssanstaltene samt dem, som dertil har erholdt politiets tillatelse, å søke erhverv ved reisendes skyssbefordring, opheves, for såvidt angår strekningen Veblungsnæs—Møre fylkesgrense fra 15 juli d. å.

7 juli.

Regjeringens resolusjon.

av 7 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Sør-Trøndelag fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1923.

7 juli.

Regjeringens resolusjon.

av 7 juli.

I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes, at nevnte lov skall være gjeldende for et strøk ved Bjørkelangen stasjon i Høland herred innenfor følgende av herredsstyret i møte den 3 juni 1922 vedtatte grenser:

Strøket begrenses mot øst av en linje, som utgår fra Setskogveiens bro over Eidsbekken, og som følger Eidsbekken og

Hølandselven sydover, inntil den går rett i vest over jernbanens planovergang syd for kirkegården til et punkt 100 m. vestenfor jernbanelinjen. Følger så denne i nordlig retning og i 100 m. avstand og hovedveien fra Høland i en avstand av 150 m. til et punkt 100 m. nordenfor Øvre Blikrud. Herfra i østlig retning til jernbanens planovergang nordenfor Aamodt, Blikrud, derfra i rett linje mot Kjelleberget, derfra i rett linje til et punkt 100 m. nordenfor uthusene paa Kjellegård, derfra i rett linje til utgangspunktet.

Regjeringens resolusjon.

7 juli.

av 7 juli.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse på Narvik bystyres beslutning av 15 juni 1922 om, at de ved kongelig resolusjon av 8 juli 1921 fastsatte satser for de i havnelovens §§ 28 og 29 omhandlede avgifter forblir gjeldende til 30 juni 1923.

Regjeringens resolusjon.

7 juli.

av 7 juli.

I forbindelse med sanksjon av lov av 7 juli 1922 (nr. 1) om endringer i lov av 9 august 1918*) om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse er det bestemt, at tidspunktet for lovens ikrafttreden settes til 15 august 1922.

*) Inn tatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 31 s. 357.

Utgiver: Byråchef Young.